

สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม

THAI DANCE THEATRE VIDEO FOR ENGLISH LEARNING : ASCENE FROM PHRA APHAI MANI OF “JEALOUSY AT THE FORTRESS” EPISODE.

ขวัญฟ้า ภู่งงษ์สุทธิ¹
Khwanfa Phoophsute

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาโดยใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 24 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอนและการแสดงนาฏศิลป์ (301-20012) ระยะเวลาที่ใช้ ระหว่างเดือนธันวาคม-เดือนกุมภาพันธ์ ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษา โดยใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม มีค่าเท่ากับ 84.20/98.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง คือ 80/80
- 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
- 3) ความพึงพอใจของ สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ที่สุด ($\bar{X} = 4.59$)

คำสำคัญ: วีดิทัศน์การแสดงละครไทย, โดยใช้ภาษาอังกฤษ, เรื่องพระอภัยมณี

¹ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัด วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม khwanfa.star@gmail.com

Abstract

This research had objectives 1) To find out the efficiency of Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous In Front of Fortress for the 2nd year undergraduate students to get efficiency as the standard criterion of 80/80. 2) To compare studying achievement of the 2nd year undergraduate students as before and after studying through Thai Drama Performance Video Media By English Played of Phra Aphai Mani In Episode of Jealous in Front of Fortress. 3) To study the satisfaction to the studying through Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous in Front of Fortress. Sampling group be the 2nd year undergraduate students in the 2nd semester of the educational year 2563 B.E. in total of 24 students. Students choosing with specific random from all registered students in the subject of English for teaching and Thai Classical Dance (301-20012). Time to study between December–February of the educational year 2563 B.E. Tools in research be 1) Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous in Front of Fortress. 2) Achievement test of before and after studying and 3) Satisfaction questionnaires of students to the studying usage of Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous in Front of Fortress. Statistics usage in data analysis be percentage, mean, standard deviation and T-test.

The finding found that:-

1. Efficiency of Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous in Front of Fortress be 84.20/98.25 that be higher than standard criterion of 80/80.
2. The after studying achievement scores of students were higher than before studying with significant at level of .05
3. Satisfaction scores of Thai Drama Performance Video Media by English Played of Phra Aphai Mani in Episode of Jealous in Front of Fortress for all 4 parts as part of teachers, contents, learning activities and evaluation in overall be the highest level ($x = 4.59$).

Keywords: Thai Dance Theatre Video, for English Learning, Phra Aphai Mani

บทนำ

สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่านักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาด้านทักษะการฟังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ การฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนภาษาผู้ฟังจะต้องฟังให้เข้าใจก่อนจึงจะสามารถพูดโต้ตอบได้ตามที่ต้องการ ทักษะการฟังจึงถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ ณัฐกานต์ ผ่องลำเจียก (2546, น.58–59) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันราชภัฏเขตภาคตะวันตก จำนวน 98 คน พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาด้านทักษะการฟัง คิดเป็นร้อยละ 33.42 ซึ่งอยู่ในระดับอ่อน

เออร์ (Ur, 1984, pp.11-21) ได้กล่าวถึงปัญหาของการฟังในการเรียนภาษา ได้แก่ การฟังเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาแม่ การลงเสียงเน้นหนักและทำนองเสียง การพูดซ้ำ การออกเสียง การคาดการณ์ ความเข้าใจคำศัพท์และสำเนียงภาษา การใช้ตัวชี้แนะทั้งภาพและเสียง เออร์ (Ur, 1984, p.5) ได้กล่าวว่าการฟังในสถานการณ์จริงนั้น ผู้ฟังจะได้เห็นการแสดงออกทางใบหน้า ท่าทางอารมณ์ของผู้พูด และตัวชี้แนะจากสภาพแวดล้อมทั้งภาพและเสียงซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้มากขึ้น

เกดเดส และสเตอร์ทริดจ์ (Geddes; & Sturtridge, 1982, p.6) ได้ให้ความเห็นว่าการที่วิดิทัศน์เป็นสื่อที่สามารถชมภาพและได้ยินเสียงไปพร้อม ๆ กันทำให้ภาษามีชีวิตชีวาและมีความหมายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นการนำชีวิตจริง (Real world) มาสู่ห้องเรียนอีกด้วย ผู้เรียนมีโอกาสได้ยินภาษาที่ใช้จริงในบริบทต่าง ๆ เช่น ในสถานการณ์ทางการแพทย์ วิศวกรรม และที่สำคัญวิดิทัศน์ยังช่วยฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจได้อย่างดี ทั้งความเข้าใจในภาพรวมและในรายละเอียด (Sheerin, 1982, pp. 122-123)

วิดิทัศน์เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษาที่มีศักยภาพในการประยุกต์ใช้ได้ดีสามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางในหลายด้าน (นิชิโมโต, 2538, น.5) นอกจากนี้การชมวิดิทัศน์ยังสนุกกว่าเทปซึ่งมีเฉพาะเสียงมาก ผู้ฟังสามารถเห็นตัวผู้พูดและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ช่วยสื่อความหมายทางอ้อมด้วย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาตรี มุ่งผลิตบัณฑิตที่เป็นครูศิลปะ และนักวิชาการทางศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งมีความรู้ความสามารถและทักษะในวิชาชีพอย่างลุ่มลึก สามารถรองรับงานด้านอนุรักษ์พัฒนา สร้างสรรค์ สืบทอดและเผยแพร่ มรดกศิลปวัฒนธรรมของชาติ นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในโอกาสต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทยต่างก็มีความมุ่งหวังจะมาชมการแสดงนาฏศิลป์ของไทย รับรู้ รับฟังการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย อีกทั้งนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ ยังมีโอกาสได้ไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมยังประเทศต่างๆ ซึ่งจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้เดินทางไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศร่วมกับนักเรียน นักศึกษา พบว่านักเรียน นักศึกษาไม่กล้าสื่อสารภาษาอังกฤษและไม่สามารถอธิบายข้อมูลทางด้านการแสดงนาฏศิลป์ไทยให้ชาวต่างชาติเข้าใจได้ เมื่อมีการสนทนาจะรู้สึกตื่นเต้นพูดไม่ออกและพยายามสื่อสารด้วยภาษากายเท่านั้น ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางและการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ชาวต่างชาติ ภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ หากผู้พูดเข้าใจคำศัพท์และกลวิธีทางการสื่อสารก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารและบรรลุเป้าหมายของการสื่อสารได้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอนบวกกับผู้วิจัยมีประสบการณ์ด้านการสอนและการแสดง ระบุว่า รำ ฟ้อน ตลอดจนการแสดงละครไทยในโอกาสต่าง ๆ มีความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ไทย ผู้วิจัยจึงได้คิดวิธีการเสริมทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษด้วยการแสดงละครไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อวิดิทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจนำหลักการใช้อยู่สื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอน มาพัฒนาสื่อวิดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 และศึกษาผลการใช้สื่อ ซึ่งการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

การสอนโดยใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้นผู้สอนต้องวางแผนการสอนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี เช่น ดูบทเรียนล่วงหน้าเพื่อเตรียมการสอนคำศัพท์ เลือกเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จัดเตรียมภาระงาน (Task) และกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของการใช้วิดิทัศน์ประกอบการสอน ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนโดยใช้วิดิทัศน์ ดังนี้ (Stempleski, 2003, pp.366-367; Mcgovern, 1983, pp.66-67; อัจฉรา สัปพันธุ์, 2538, น.69; และ Koksai, 2004, pp.4-6)

1. ขั้นก่อนการชมวิดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยการนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมาใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะชมนำเสนอคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะได้ฟัง ซึ่งผู้สอนอาจบอกสถานการณ์ในเรื่องที่จะชมแล้วให้ผู้เรียนคาดการณ์เนื้อหาที่จะเกิดขึ้น เช่น สิ่งที่จะเห็นในภาพเหตุการณ์และคำพูดที่จะได้ยิน

2. ขั้นการชมวิดิทัศน์ (Viewing stage) เป็นขั้นตอนที่ช่วยผู้เรียนในขณะชมภาพเหตุการณ์ โดยการจัดกิจกรรมที่เริ่มจากการถามเกี่ยวกับสถานการณ์โดยทั่วไปก่อน เช่น ตัวละคร สถานที่ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร แล้วจึงถามคำถามที่มีรายละเอียดมากขึ้น

3. ขั้นหลังการชมวิดิทัศน์ (Post-viewing stage) เป็นขั้นที่จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา เช่น การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น รวมทั้งกิจกรรมการเขียนและการอ่าน

เลมเลซ (Lemlech, 1998, p.193) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนโดยใช้วิดิทัศน์ ดังนี้

1. เตรียมผู้เรียนก่อนการชมวิดิทัศน์ โดยให้ข้อมูลในเรื่องที่จะชม เช่น หัวข้อ หรือสถานการณ์ที่จะชม เป็นต้น
2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ที่จะได้รับชมแล้วให้ผู้เรียนจดคำตอบในขณะชม
3. หลังชมภาพเหตุการณ์ให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ และจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนไปแล้ว
4. จัดบันทึกพัฒนาการในการฟังของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้วิดิทัศน์ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการชมวิดิทัศน์ ขั้นการชมวิดิทัศน์ และขั้นหลังการชมวิดิทัศน์ ผู้สอนควรเลือกใช้กิจกรรมการสอนให้เหมาะสมในแต่ละขั้นตอน และตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะต่อไป

การเลือกวิดิทัศน์ที่นำมาใช้ในการสอนสเต็มเพิลสกีและโทมาลิน (Stempleski ; & Tomalin, 1990, pp.9-10) ได้เสนอแนะว่าควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเพราะหากเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนแล้วผู้เรียนก็ไม่อยากติดตามต่อไป นอกจากนี้ควรคำนึงถึงความยาวของภาพเหตุการณ์ซึ่งควรมีความยาวไม่เกิน 5 นาที และหากผู้สอนมีวัตถุประสงค์ที่จะสอนตัวภาษาในการชมวิดิทัศน์ ก็ควรเลือกภาพเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างภาษาด้วย ผู้วิจัยได้ใช้หลักการนี้มาเลือก การแสดงละครมาจัดทำสื่อวิดิทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้จากการแสดงและการใช้ภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อวิดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อวิดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาโดยใช้สื่อวิดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิดการใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. สื่อวิดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

1.2 ศึกษาแนวทางการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอน รูปแบบ การสร้างบทเรียนวีดิทัศน์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาโดยใช้วีดิทัศน์ การประเมินผลรายการวีดิทัศน์ คุณค่าและประโยชน์ของวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและธรรมชาติการเรียนรู้ของนักศึกษา และนำมากำหนดเทคนิควิธี หรือกิจกรรม หรือสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องธรรมชาติของรายวิชา

1.3 ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ ชนิดและประเภทของนวัตกรรม โดยผู้วิจัยเลือกจัดทำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม เป็นนวัตกรรมทางการสอน

1.4 จัดทำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม โดยมีการจัดหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย หน่วยที่ 1 Solely love me till die หน่วยที่ 2 The Kindness of Mother หน่วยที่ 3 Our Beloved

1.5 นำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ที่สร้างขึ้น ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ นำผลการตรวจสอบคุณภาพไปปรับปรุง

1.6 นำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการทดลองดังนี้

1.6.1 การทดสอบรายบุคคล นำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักศึกษา 3 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน แล้วดำเนินการทดลองตามลำดับเพื่อศึกษาความเหมาะสมของเวลาและสภาพทั่วไป

1.6.2 การทดสอบแบบกลุ่มย่อย นำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักศึกษา 6 คนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความแตกต่างกันทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อหาข้อบกพร่อง ในแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของสื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลอีกครั้ง แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ที่สร้างขึ้นไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

2.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น.78-98) หลักการวัดผล (พิตร ทองชั้น, 2524, น.60-95) การวัดผลการศึกษา (อนันต์ ศรีโสภณ, 2525, น.111-134) การวัดผลการศึกษา (ไพศาล หวังพานิช, 2526, น.69-118)

2.1.3 สร้างแบบทดสอบตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ครอบคลุมเนื้อหาเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ

2.1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับแบบทดสอบ ตามวิธีของโรบินลลี (Rovinelli) และแฮมบลินตัน (R.K Hambleton) โดยถือเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.63-64)

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนี้วัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนี้วัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องของข้อสอบผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่มี IOC (Item-Objective Congruence Index : IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 แล้วจัดพิมพ์ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ

2.1.6 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวิเคราะห์หาความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนกตามวิธีของเบรนนัน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.90-92) เลือกข้อสอบที่มีค่า P ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 คัดเลือกข้อสอบไว้ จำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่าได้ข้อสอบมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.3 ถึง 0.74 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ถึง 1.00

2.1.7 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ Lovett ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.87-91)

2.1.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

2.2 แบบทดสอบระหว่างเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม โดยแบบทดสอบระหว่างเรียนนี้จะมีอยู่ในแต่ละหน่วย หน่วยละ 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น.78-98) หลักการวัดผล (พิตร ทองชั้น, 2524, น.60-95) การวัดผลการศึกษา (อนันต์ ศรีโสภณ, 2525, น.111-134) การวัดผลการศึกษา (ไพศาล หวังพานิช, 2526, น.69-118)

2.2.3 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้หลักสูตร รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอนและการแสดงนาฏศิลป์ (301-20012) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2

2.2.4 สร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน ในแต่ละหน่วยตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนกิจกรรมละ 10 ข้อ ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบระหว่างเรียนดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและสำนวนภาษา

3. แบบวัดความพึงพอใจ การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอนและการแสดงนาฏศิลป์ (301-20012)

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบทดสอบความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 20 ข้อ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, น.112) มีรายละเอียด ดังนี้

สอดคล้องกับความพึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
สอดคล้องกับความพึงพอใจมาก	4	คะแนน
สอดคล้องกับความพึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
สอดคล้องกับความพึงพอใจน้อย	2	คะแนน
สอดคล้องกับความพึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

การประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียน ประเมินตามเกณฑ์ดังนี้ คือ

มีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย	4.26 – 5.00
มีความพึงพอใจมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.25
มีความพึงพอใจปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50
มีความพึงพอใจน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า	1.50

3.3 นำแบบทดสอบความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ ตามข้อ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอนและการแสดงนาฏศิลป์ (301-20012) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 เลือกข้อคำถามที่ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5–1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, น.124)

3.4 พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม จำนวน 20 ข้อ นำไปใช้กับประชากรต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม
3. นักศึกษาทำการทดสอบระหว่างเรียนตามที่กำหนด
4. ตรวจสอบและให้คะแนนโดยผู้วิจัย
5. เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยใช้ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน สำหรับนำมาเปรียบเทียบ และทำแบบวัดความพึงพอใจ
6. นำผลการทดสอบและแบบวัดความพึงพอใจมาวิเคราะห์ค่าตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

หาค่าประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หึงหน้าป้อม ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 ดังนี้

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\Sigma X / N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
ΣX	แทน	ผลรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
A	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\Sigma F / N}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพตัวหลัง
ΣF	แทน	ผลรวมของคะแนนผลลัพธ์หลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

สรุปผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	ประสิทธิภาพ
หน่วยที่ 1 Solely love me till die	80.40
หน่วยที่ 2 The Kindness of Mother	81.60
หน่วยที่ 3 Our Beloved	86.60
ค่าเฉลี่ยรวม	84.20/98.25

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม มีค่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) เท่ากับ 84.20 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 98.25

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม โดยใช้สถิติ t-test ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	24	10.04	1.90	-42.531	.000
หลังเรียน	24	23.58	1.82		

พบว่านักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาด้วย สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด (\bar{X} = 4.59)

เมื่อพิจารณาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระหว่างการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยของการประเมินทั้งผู้เรียนและนักวิจัยอยู่ในระดับดี แต่ผู้วิจัยประเมินในระดับพอใช้ สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาพบว่าความสามารถในการพูดของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับดี ละเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้เรียนประเมินตนเองด้านความสามารถในการพูดของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับดี ละเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้เรียนประเมินตนเองด้านความคล่องแคล่วในการพูดพูดตอบกับคู่สนทนาได้ มีความมั่นใจในการพูด ใช้คำพูดในสถานการณ์อย่างเหมาะสม มีความร่วมมือและความสามัคคีในกลุ่ม กล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม การแก้ปัญหาการร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับดีมาก

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจากสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครโดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สามารถสรุปได้ว่า

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ หน่วยที่ 1 เรื่อง Solely love me till เท่ากับ 80.40 ประสิทธิภาพของหน่วยที่ 2 เรื่อง The Kindness of Mother เท่ากับ 81.60 ประสิทธิภาพของหน่วยที่ 3 เรื่อง Our Beloved เท่ากับ 86.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือเท่ากับ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 10.04 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.90 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 23.58 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.82 คะแนนเฉลี่ย ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษา สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ศึกษาของวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$)

อภิปรายผล

การหาประสิทธิภาพการวิจัยเรื่อง สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าและพัฒนาขึ้น พบว่ามีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.20 กล่าวคือ จากการใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.20 จากการศึกษาปฏิบัติการเรียนรู้ระหว่างเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย และมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.25 แสดงว่าสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ การหาประสิทธิภาพสื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เพราะผู้เรียนได้ฝึกพูดเพื่อสื่อความหมายจากการแสดงละคร จนเกิดความเคยชินทั้งทางด้านภาษาและท่าทาง สำหรับการเสนอคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายจากสถานการณ์และบทบาท ในการสื่อความหมาย ใช้ภาษาได้คล่องขึ้นพูดสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ ใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การสื่อสาร สอดคล้อง กับคำกล่าวของ มาเล่และดัฟ (Malay & Duff, 1994, pp.6-7) ที่ว่า กิจกรรมการละครทำให้ผู้เรียนทราบถึงความหมายและความเหมาะสมของการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อการศึกษารายวิชาเรื่องรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอนและการแสดงนาฏศิลป์ (301-20012) พบว่า หลังการใช้สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง พระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม

ประกอบการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจในการศึกษาในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการศึกษา คำนวณปรากฏว่าความพึงพอใจต่อการศึกษา สื่อวีดิทัศน์การแสดงละครไทย โดยใช้ภาษาอังกฤษ เรื่องพระอภัยมณี ตอน หิงหน้าป้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ซึ่งสูงกว่าตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างสื่อมีความน่าสนใจ และสามารถศึกษาด้วยตนเองได้หลาย ๆ ครั้ง ช่วยกระตุ้นและเป็นสิ่งเร้าให้นักศึกษา เกิดความสนใจในการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอน พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ใคร่รู้ เกิดความคิดสร้างสรรค์ และสังเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งต่างจากการเรียนการสอนรูปแบบแบบเดิมที่เรียนแบบครูเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนที่มีจำนวนมากไม่สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญในการฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาอังกฤษและการแสดงนาฏศิลป์ต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. การจัดทำสื่อวีดิทัศน์ ในครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมแบบใหม่ ผู้ศึกษายังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาด้วยการอธิบายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษา ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และผู้สอนจะต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด คอยชี้แนะและแก้ปัญหาในระหว่างการจัดศึกษา และเสริมแรงสำหรับนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้สามารถเรียนรู้ไปได้พร้อม ๆ กัน

2. แหล่งเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยากาศให้กับนักเรียนดังนั้นการจัดห้องเรียน และอุปกรณ์การเรียนควรให้ครอบคลุมเพื่อรองรับการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดลองใช้สื่อวีดิทัศน์กับวิธีการสอนแบบอื่น

4. ควรพัฒนาการสื่อวีดิทัศน์ โดยนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. ควรเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์หรือสนทนากลุ่มกับนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้สื่อวีดิทัศน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าการใช้สื่อวีดิทัศน์ ในสาขาวิชาอื่น ๆ หรือในช่วงชั้นอื่น

2. ควรนำไปใช้ในการสอนในสาขาวิชาอื่น ๆ ของนาฏศิลป์ไทย

รายการอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม, (2562). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- นิชิโมโต, โยอิจิ (2538). *การผลิตสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์*. แปลโดยวิภา อุดมฉันท. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร : สุริยวิสาสน.
- . (2545). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพมหานคร : สุริยวิสาสน.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิตร ทองชั้น. (2524). *หลักการวัดผล*. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อัจฉรา สัปพันธุ์. (2538, เมษายน-มิถุนายน). *วิธีทัศน์กับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษสารพัฒนาหลักสูตร*.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2554). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Koksal, D. (2004). *Technology in Language Teaching and Learning*. Retrieved November15, 2003, from [www. Tojet.net/articles/339 htm-101k](http://www.Tojet.net/articles/339.htm).
- Lemlech, J.K. (1998). *Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Malay, Alan; & Duff. Alan (1994). *Drama Techniques in Language learning 2 ed* Greal Britain:Cambridge.
- Mcgovern, J. (1983). "Type of Video Software: A User's Experience," in *Video Applications in English Language Teaching*. J McGovern. (ED.). pp.57-67. Oxford: Pergamon.
- Stempleski, S. ; & Tomalin, B. (1990). *Video in Action: Recipes for Using Video in Language Teaching*. London: Prentice Hall International.
- Ur, P. (1984). *Teaching Listening Comprehension*. Cambridge: Cambridge University Press.